

मुपरि वस्त्राच्छादितमनुष्यवाहयानविशेषः । इत्यमरभरतौ । २ । ८ । ५२ ॥ (यथा, ऋच्छ-
कटिकनाटके चतुर्थेऽङ्के । “प्रविश सप्रवह्य-
च्छेदः इति ॥”)

प्रवज्जि, स्त्री, (प्रवज्जते आच्छादयतीति । प्र +
वज्ज + इत् ।) प्रवज्जिका । इत्यमरटीकायां
भरतः ॥

प्रवज्जिका, स्त्री, (प्र + वज्ज + क्तुल् । टाप् अत
इत् ।) प्रवज्जिका । इत्यमरः । १ । ६ । ६ ॥

प्रवज्जी, स्त्री, (प्रवज्ज + पक्षे ङीष् ।) प्रवज्जिका ।
इति भरतः ॥

प्रवाक्, [च] चि, (प्रकृष्टा वाग् यस्य ।) वाचो
युक्तिपटुः । यथा,—

“वाचो युक्तिपटुर्वाग्मी वचोऽक्षः प्रवचाः
प्रवाक् ॥”

इति जटाधरः ॥

(स्त्री, प्रकृष्टा वागिति प्रादिसमासः ।) प्रकृष्ट-
वाक्प्रवक् ॥

प्रवाचकः, त्रि, (प्रकृष्टं वक्तीति । प्र + वच् +
कृत् ।) प्रकृष्टवक्ता । प्रपूर्ववचधातोः कर्त्तरि
ण्यकप्रत्ययः ॥

प्रवाणिः, स्त्री, (प्रकर्षेण जयतेऽनयेति । प्र +
वे + करणे ल्युट् । ङीप् । निपातनात् ङीप्
ह्रस्वः ।) तन्त्रशलाका । इति निघण्टुवाणिशब्द-
टीकायां भरतः ॥ माकु इति भाषा ॥

प्रवाणी, स्त्री, (प्र + वे + ल्युट् + ङीप् ।) तन्त्र-
शलाका । इति निघण्टुवाणिशब्दटीकायां
भरतः ॥ माकु इति भाषा ॥

प्रवादः, पुं, (प्रकृष्टो वादः । प्र + वद् + घञ् वा ।)
परस्परवाक्यम् । यथा, भट्टिः । २ । ३६ ।

“इत्थं प्रवादं युधि संप्रचारं
प्रचक्रत रामनिशादिवहारी ।

दृष्ट्वाय मत्वा रघुनन्दनोऽथ

बाणैश्च रघुः प्रधनान्निरास्यत् ॥”

जनरवः । यथा,—

“प्रेयसीर्हं त्वमपि च मम प्रेयसीति प्रवाद-
स्त्वमे प्राणा अहमपि तवास्तीति हन्त प्रलापः ।
त्वं मे तेऽस्यामहमपि च यत्तच्च नो सांस्तु राघे !
आहारे नौ नहि समुचितो युग्मदम्भप्रयोगः ॥”
इत्यलङ्कारकौस्तुभः ॥

प्रवारः, पुं, (प्रवृत्तौत्थनेनेति । प्र + वृ + करणे
घञ् ।) प्रवरः । वज्जम् । प्रपूर्ववधातोर्घञ् ।
इति संक्षिप्तसारआकरणात् ॥

प्रवारणं, स्त्री, (प्र + वृ + णिच् + ल्युट् ।) कान्य-
दानम् । इत्यमरः । ३ । २ । ३ ॥ कान्यस्य काम-
नीयस्य वस्तुनो वरस्त्रीरत्नादिनो दानम् ।
कान्येन कामनया वा दानं प्रवारणमुच्यते ।
कान्यग्रन्थोऽत्र तन्त्रेणोभयार्थः । प्रकर्षेण वाच्यते
संस्कृतं प्रवारणं तच्च महादानम् । प्रवारणं
महादानमिति त्रिकाण्डशेषः । इति तट्टीकायां
भरतः ॥ (प्रकर्षेण वारणमिति ।) निषेधः ।
इति मेदिनी । ने, १०९ ॥

प्रवासः, पुं, (प्रवसन्त्यस्मिन्निति । प्र + वस् +
“हलच्” ३ । ३ । १२१ । इति घञ् ।)

विदेशः । विदेशस्थितिः । यथा,—

“कर्णजपैराहितराण्यलोभा
स्त्रेणैव नीता विज्ञातं त्वचिन्ता ।

रामप्रवासे अन्धमदोषं

जनाप्रवादं सनरेन्द्रहृत् ॥”

इति भट्टिः । ३ । ७ ॥ ३ ॥

द्वादशवर्षाभ्युतवार्त्ताकप्रोषितस्य तत्प्रवासाद्य-
दिने आहं कर्त्तव्यम् । यथा,—

“प्रवासवासरे ज्ञेयं तन्मासेन्द्रचयेऽथवा ॥”

इति मिताचरा । ३ । ७ ॥ ३ ॥

प्रवासागतेन शुब्दादभिवादनं कर्त्तव्यम् । यथा,
“विप्रोष्य पादग्रहणमन्वहञ्चाभिवादनम् ।

गुरुदारेषु कुर्वीत सतां धर्ममनुसरन् ॥

माहृषसा मातुलानीं श्वश्रून्वाथ पितुः स्वसा ।

प्रपूज्या गुरुपत्नीव समास्ता गुरुभाष्यया ॥

आहृभार्योपसंग्रहात्ता सवर्णाह्वयह्वयपि ।

विप्रोष्य भूप ! संयाह्या ज्ञातिसम्बन्धिवोषितः ॥

पितुर्भगिन्यां मातुश्च ज्ञायस्याश्च स्वसर्ग्यपि ।

माहृवदृष्टिमातिष्ठेन्मातां ताभ्यो गरी-

यसी ॥”

इति कौर्म उपविभागे १३ अध्यायः ॥

प्रवासनं, स्त्री, (प्र + वास च्छेदे + ल्युट् ।) वधः ।
इत्यमरः ॥ (प्र + वस् + णिच् + ल्युट् ।) प्रवा-

सना । यथा, उत्तररामचरित्रे ।

“सीताप्रवासनपटोः कथया कुतस्ते ॥”

प्रवासी, त्रि, (प्रवसितुं शीलमस्येति । प्र + वस् +
“प्रै लप्” सुहृदमथवदवसः । ” ३ । २ । १४५ । इति
घिनुण् ।) प्रवासविशिष्टः । प्रोषितः । विदे-

शस्यः । यथा,—

“अध्वनीनोऽध्वगोऽध्वन्यः पात्यः पथिकदेशिकौ ।
प्रवासी तज्जगो हारिः पार्थिवं सम्बलं समे ॥”

इति हेमचन्द्रः । ३ । १५७ ॥

(यथा, मार्कण्डेये । १८ । ५१ ।

“लक्ष्मीर्लक्ष्मीवतां श्रेष्ठा कण्ठस्था कण्ठभूषणम् ।
अभीष्टवन्सुदारेण तथास्त्रेण प्रवासिभिः ॥”)

प्रवाहः, पुं, (प्र + वह् + भावे घञ् ।) प्रवृत्तिः ।
(यथा, भागवते । ७ । ६ । ८ ।

“सत्त्वैकतानगतयो वचसां प्रवाहैः ॥”

जलस्रोतः । इति मेदिनी । हे, २१ ॥ (यथा,
रघौ । ५ । ४६ ।

“पूर्वं तदुत्पत्तीकृतवारिराशिः

सरित्प्रवाहस्तदुत्सर्प ॥”)

अवहारः । इति विश्वः ॥ प्रकृष्टाश्च । इति
नानार्थरत्नमाला ॥ (पुरीषादेर्निगमः । यथा,
सुश्रुते उत्तरतन्त्रे । ४० अध्याये ।

“प्रवाहेण युद्धं श्रुत्वा घाते कटिग्रहे ।

मधुरान्द्रहतं तेन सपिपाय्यनुवासनम् ॥”)

प्रवाहकः, पुं, (प्रवहतीति । प्र + वह् + क्तुल् ।)
राक्षसः । इति शब्दमाला ॥ प्रकृष्टवहनकर्त्तरि,
त्रि ॥

प्रवाहिका, स्त्री, (प्रवहति सुहुमुहुः प्रवर्तते
इति । प्र + वह् + क्तुल् । टाप् अत इत् ।)

ग्रहणीरक्तम् । इत्यमरः । २ । ६ । ५५ ॥ (यथा,
सुश्रुते स्त्रनस्थाने । ३१ अध्याये ।

“प्रवाहिका शिरःशूलं कोष्ठशूलञ्च दाहयन् ।

पिपासावलहानिश्च तस्य गृह्यरूपस्थितः ॥”

अस्या निदानं ग्रहणीशब्दे द्रष्टव्यम् । अस्याः

स्वरूपमाह चरकः ।

“अग्नाग्निधानमन्त्रस्य ग्रहणादग्रहणी मता ।

अपक्वं धारयेत् तत्र पक्वं त्यजति वाप्यधः ॥”

सुश्रुतोऽपि ।

“वह्नी पित्तधरा नाम या कला परिकीर्त्तिता ।

आमपक्वाशयान्तःस्था ग्रहणी साभिधीयते ॥

ग्रहण्या बलमग्निर्ह स चापि ग्रहणीश्रितः ।

तस्मादग्नौ प्रवृद्धे तु ग्रहण्यपि विदुष्यति ॥

तस्मात् कार्यः परीहारो ह्यतीसारे विरिक्त-

वत् ॥” ॥

अतीसारे द्रवधातुप्रवृत्तिः ग्रहण्यान्तु बह्वस्यापि

मलस्य प्रवृत्तिरिति तयोर्महः ॥ ॥ ग्रहणी-

रोगस्य भेदं संग्रहग्रहणीरोगमाह ।

“द्रवं घनं सितं क्षिप्तं सकटीवेदनं शक्यत् ।

आमं बहुसपैच्छिक्तं सशब्दं मन्दवेदनम् ॥

पक्षाण्मासाद्दृष्टाद्वा नित्यञ्चापि विमुच्यते ।

अन्नकूजजलालस्यं दौर्बल्यं सदनं भवेत् ॥

दिवा प्रकोपो भवति रात्रौ शान्तिश्च गच्छति ।

दुर्बल्येया दुर्निवारा चिरकालानुबन्धिनी ॥

सा भवेदामवातेन संग्रहग्रहणी मता ॥”

अथ घटीयन्त्राणं ग्रहणीरोगमाह ।

“प्रसृप्तिः पार्श्वयोः शूलं तथा जलघटीध्वनिः ।

तं वदन्ति घटीयन्त्रमसार्थं ग्रहणीगदम् ॥”

अथ ग्रहणीरोगस्मारिणमाह ।

“यैर्लक्षणेः सिध्यति नातिसार-

स्तेः स्थान साधो ग्रहणीगदोऽपि ।

दृष्टस्य जायेत यदा गदोऽर्थं

देहं तदा तस्य विनाशश्छेत् ॥” ॥

अथ सामान्यग्रहणीरोगस्य चिकित्सामाह ।

“ग्रहणीमाश्रितं रोगमजीर्णवदुपाचरेत् ।

लङ्घनैर्हर्षनीयैश्च मन्दातीसारमेवजे ॥

दोषं सामं निरामश्च विद्यादजातिसारवत् ।

अतीसारोक्तविधिना तस्यामश्च विपाचयेत् ॥

पेषादि पटु लघ्वन्नं पचकोलादिभिर्युतम् ।

दीपनानि च तक्रञ्च ग्रहण्यां योजयेद्भिषक् ॥

कपित्थविस्वकाङ्गेरैतक्रदाङ्गिमसाधिता ।

यवाग्नः पाचयन्नामं शक्यत् संवर्त्तयत्यपि ॥”

संवर्त्तयति घनीकरोति ॥

अथ खड्गयूषः ।

“सुहृयूषं रसं तक्रं धान्यजोऽरकसंयुतम् ।

सैन्धवेनान्वितं दद्यात् खड्गयूषमिति कीर्त्ति-

तम् ॥”

रसं लघुग्राहिकमांभवम् ॥ ॥

“कथं गन्धकमर्द्धपारदम्भं कुम्भाक्षुभां कञ्जलीं
अर्धं चूडयत्तच्च पचलवणं साहच्यं कथं पृथक् ॥”